

Lumen Christi: Pomocník nevidomých

Nadační fond Lumen Christi a jeho zvuková knihovna přinášejí již 30 let křesťanskou naději nevidomým a těžce zrakově handicapovaným z celé České republiky.

Mnoho – možná velká většina – zcela nebo téměř nevidomých sedí celé dny doma a mluví jen se svými nejbližšími, kteří mají spoustu vlastních každodenních starostí, a nemají tak na ně z pochopitelných důvodů mnoho času. Fakt, že si nemohou přečíst knihu, samozřejmě není jejich největším problémem. Přesto pro ně příležitost pravidelně si poslechnout něco povzbuzujícího a přinášejícího naději může znamenat víc, než si zdravý člověk asi dokáže představit. Právě takovou službu těžce zrakově handicapovaným nadační fond Lumen Christi nabízí a poskytuje.

Pokračování na str. 10

Lumen Christi pomáhá nevidomým již 30 let.

Snímky v příloze archiv Lumen Christi

Je to vzpomínka téměř prehistorická

Je to vzpomínka téměř prehistorická, protože začíná v druhé polovině osmdesátých let. Tehdy se na faře v Roztokách, kde nesídlil farář, začali setkávat mladí lidé, z nichž část byli studenti Deylovy konzervatoře pro zrakově postiženou mládež. Dostal jsem se mezi ně přes jednoho známého z Plzně a poznal jsem tak zajímavé lidi, kteří povětšinou chtěli brát křesťanství vážně. Zvláštností bylo, že šlo většinou o lidi nevidomé nebo se slabým zrakem. Pro mne to byl nový, neznámý svět, ve kterém jsem se záhy cítil velmi dobře. A tak když se v listopadu 1989 „otevřely dveře“, nebylo třeba už být v poloilegalitě v Roztokách, ale začali jsme se scházet hned vedle Deylovy školy a internátu, kam většina chodila. Tedy na Ma-

lé Straně v kostele Panny Marie pod řetězem.

Konec osmdesátých a začátek devadesátých let byl ve znamení audiokazet. Byla to necenzurovaná média a jejich pomocí se šířily přednášky a jiné výukové materiály, když do sametové revoluce nebylo možné věci tisknout a rozmnožovat je takovou cestou. Nahrávky ovšem představovaly dobrou cestu pro ty, kdo kvůli poruchám zraku nemohli číst. A tak nebylo divu, že ještě před sametovou revolucí přišla iniciativa vytvoření a provozování křesťanské audioknihovny pro nevidomé a slabozraké – a je úžasné, že tato služba trvá dodnes.

Ta skvělá parta z konzervatoře byla samozřejmě složená z muzikantů. A tak vznikla skupina, která dodnes

nese název „Musica pro Sancta Cecilia“. V devadesátých letech začala koncertovat v některých farnostech. Tak se také zrodilo další pokračování tradice: U svatého Vojtěcha v Dejvicích bylo slavení Vánoc a Velikonoc po řadu let doplněno koncertem, který byl nejen hudební produkcí, ale také setkáním starých známých z Roztok i odjinud, doplněném obligátní konzumací cukrářských výrobků po skončení koncertu.

Katolická zvuková knihovna funguje dál, Musica pro Sancta Cecilia koncertuje i nahrává dál, a pamětník vděčně vzpomíná na začátky i pokračování, které bylo a je obohacující a které trvá neuvěřitelná tři desetiletí.

Mons. ALEŠ OPATRNÝ

Kdo vlastně dělá charitu?

Od 90. let, kdy se naše služba zprofesionalizovala, vycházíme z toho, že křesťanskou charitu, tedy skutky křesťanské lásky, v pravém slova smyslu nedělají charitativní organizace nebo jejich placení zaměstnanci. Jsme přesvědčeni, že ji dělají zejména ti, kdo těmto organizacím na jejich činnost věnují své vlastní peníze – podobně jako milosrdný Samaritán zaplatil hostinskému, aby se staral o poutníka přepadeného lupiči. (Lk 10,30-35)

Lumen Christi: Pomocník nevidomých

Dokončení ze str. 9

Katolická zvuková knihovna nadačního fondu Lumen Christi obsahuje vedle Bible asi 800 titulů a každý měsíc přibývají průměrně tři nově načtené knihy z produkce křesťanských, zejména katolických nakladatelství. Nahrávky klientům posíláme poštou na USB nosičích ve speciálních pouzdrech, se kterými mohou snadno a bez cizí pomoci zacházet a vrátet je i zcela nevidomí. Novým klientům, kteří nemají možnost si naše nosiče přehrát, knihovna s nákupem levného a snadno ovladatelného přehrávače pomáhá. Naopak technicky zdatnější klienti si nahrávky zvukových knih i časopisů mohou stahovat nebo přímo poslouchat po internetu ze zabezpečeného serveru.

Vedle zvukových knih knihovna vydává i čtyři zvukové měsíčníky. Téměř každý týden tak vychází jedno číslo časopisu. Zvukové časopisy se posílají klientům stejným způsobem jako zvukové knihy nebo si je obdobným způsobem sami stahují z internetového serveru.

Historie dlouhá tři desítky let

Zmínka o třicetileté existenci v úvodu článku není chybou. Již v roce 1987 zvukovou knihovnu za podpory a pomoci tehdejšího pražského pomocného biskupa Antonína Lišky založil jako nezávislou, ve své době v podstatě ilegální iniciativu čerstvý absolvent Deylovy konzervatoře pro zrakově postiženou mládež Jiří Červený. Základem fondu byly kazety s již existujícími nahrávkami křesťanské literatury, ale ještě před listopadem 1989 první dobrovolníci načítali knihy speciálně pro potřeby naší knihovny.

V roce 1990 se knihovna přestěhovala do České katolické charity, dostala jméno Lumen Christi a na podzim začala vydávat první zvukový časopis. O dva roky později byla kvůli financování služby založena nadace (později transformovaná na nadační fond) Lumen Christi a ta oslovila věřící ve všech farnostech ČR. Řadu let potom nadace s knihovnou fungovaly zcela samostatně a postupně rozšiřovali fond načte-

Jiří Červený katolickou zvukovou knihovnu založil jako nezávislou iniciativu ještě před rokem 1989. Nyní se věnuje zejména hudbě, ale stále je členem správní rady nadačního fondu Lumen Christi.

ných knih. Souběžně s tím se zvyšoval i počet handicapovaných uživatelů, kteří služby zvukové knihovny využívali. Nějaký čas knihovna také vydávala publikace v Braillově slepeckém písmu, to se ale pro vysoké finanční náklady a malý zájem neosvědčilo.

Dvacet let byly nahrávky půjčovány na běžných audiokazetách: zvukové časopisy byly na jedné, knihy na více, někdy až na deseti kazetách. Po roce 2007 byly díky spolupráci s Katolickou teologickou fakultou UK všechny sta-

ré nahrávky zdigitalizovány. Od té doby jsou všechny nové knihy i časopisy nahrávány digitálně a poskytovány zrakově handicapovaným výše popsaným způsobem na USB nosičích nebo po internetu.

Kolik tato služba stojí?

Svým klientům Lumen Christi se zvukovou knihovnou poskytují své služby za symbolický roční poplatek nebo zcela zdarma. Knihovna má ale

kromě množství dobrovolníků i tři placené zaměstnance a samozřejmě i nemalé náklady na vlastní režii a obnovu techniky. Aby se všechny služby udržely alespoň na současné úrovni a nemusely být je omezovány, musí nadační fond Lumen Christi každý rok získat od dárců přibližně 2 miliony korun.

Žádné státní ani jiné dotace fond Lumen Christi nedostává a nikdy nedostal. Až na dvě výjimky před více než patnácti lety také nikdy nezískal sponzorské dary od velkých firem. Veškerá činnost zvukové knihovny je už od počátku 90. let závislá na tisících drobných dárců a dárkyň, většinou katolických věřících. Největší dar, který nadační fond Lumen Christi za celou svoji historii dostal, byl statisícový odkaz ze závěti jedné nenápadné a skromné dámy.

Kdo používá zvukovou knihovnu

Z důvodu autorských práv zvuková knihovna nemůže poskytovat své nahrávky komukoli, ale pouze nevidomým a lidem s vážným zrakovým handicapem. Prvními uživateli knihovny byli studenti a absolventi Deylovy konzervatoře pro zrakově postiženou mládež a jejich podobně handicapovaní přátelé. Převaha mladých hudebníků se s rychlým rozšiřujícím okruhem klientů brzy ztratila, ale během celých 90. let knihovnu využívali zejména zcela nebo téměř nevidomí všeho věku, z nichž naprostá většina byla handicapovaná od narození nebo později následkem úrazu. V pozdějších letech se však struktura klientů výrazně proměnila.

Mladých handicapovaných obecně ubylo, navíc dokáží pracovat se speciálně upravenými počítači a služeb, jako je ta tato, využívají méně než dříve. Na druhou stranu mezi klienty prudce přibývá seniorů, kterým zrak zeslábl až ve vyšším věku v důsledku šedého nebo zeleného zákalu nebo třeba i zcela osleplí například následkem cukrovky. V současné době je tedy z asi osmi set zájemců, kteří služby katolické zvukové knihovny pravidelně využívají, většina v seniorském věku.

DAVID NEBESKÝ

Číslo účtu pro dary:

265 818 414 / 0300

Dar nadačnímu fondu si lze odečíst od základu daně z příjmu. Pokud přispějete složenkou nebo při platbě z účtu napíšete do poznámky svoji adresu, pošleme vám potvrzení automaticky. Všem ostatním dar potvrdíme na vyžádání.

Nové zvukové knihy

Fond zvukové knihovny je třeba trvale rozšiřovat. Kdybychom to nedělali, většina našich klientů by měla dávno všechny knihy poslechnuté a neměli bychom jim co dalšího nabízet. Nové zvukové knihy pořizujeme díky síti dobrovolných načítačů, kterým půjčujeme nahrávací zařízení, tedy tablet a mikrofon

se sluchátky. Oni pak v domácích podmínkách a v čase, který jim vyhovuje, načtou domluvenou knihu. Odměnou jim je pouze vědomí, že udělali něco prospěšného. Výsledná nahrávka jedné knihy je dlouhá deset až dvacet hodin, ale její pořízení našim dobrovolníkům zabere přibližně trojnásobek tohoto času.

Četba, která mě přivedla k Bohu

Když před mnoha lety našla Jana Šajnerová v poštovní schránce malou taštičku s magnetofonovou nahrávkou časopisu pro nevidomé, netušila, jak velikou změnu do jejího života toto první setkání s nadací Lumen Christi přinese.

„Odmalička jsem si strašně ráda četla v Braillově písmu. Od slabikáře přes pohádky až po různé časopisy. Chodila jsem si je vypůjčovat do školní knihovny a strašně silně na mě působila atmosféra, jaká tam panovala. Ty tlusté knihy v Braillově písmu na mě dělaly ohromný dojem,“ popisuje svou zálibu vášnivá čtenářka Jana Šajnerová.

V důsledku předčasného porodu je paní Šajnerová od narození zcela nevidomá. Jako rodilá Pražanka navštěvovala tedy nejprve speciální školu pro zrakově postižené v Loretánské ulici – dodnes o ní říká, že ji dobře připravila na život. Poté nastoupila na dvouletou ekonomickou školu, kde se vyučila jako telefonistka a v tomto oboru pak také přes dvacet let pracovala. Lásku ke knihám ji ale nikdy neopustila. Navštěvovala knihovnu v Krakovské ulici, kde si půjčovala různé knihy a časopisy pro zrakově postižené. Úplně nové čtenářské možnosti jí přinesl nečekaný balíček, který jednoho dne začátkem devadesátých let našla ve své poštovní schránce.

V tomto pouzdru přichází paní Šajnerové USB nosič s jejími oblíbenými časopisy.

Konverze ke křesťanství

„Když jsem balíček otevřela, našla jsem v něm malou kazetu. Když jsem si ji přečetla, zjistila jsem, že je na ní nahrávka prvního čísla časopisu Lucie. Měla jsem z toho ohromnou radost a hned jsem věděla, že ho chci odebrat,“ svěří se se svou první zkušeností s nadací Lumen Christi, která zvukové časopisy pro nevidomé vydává.

Postupně začala odebrat i další její časopisy, mimo jiné i periodikum Křesťanské obzory. „Ráda odeírám časopisy i knihy s křesťanským obsahem. Líbí se mi, že dokážou nenásilnou formou člověka blíže seznámit s křesťanstvím. Například jedna z rubrik časopisu Lucie se jmenuje „Výpravy za jmény“ a díky ní jsem se mohla blíže seznámit s některými svěťci.“

Na každý nový časopis se vyloženě těším

Hlubší setkání s křesťanstvím vedlo Janu Šajnerovou k intenzivnějšímu přemýšlení o základních otázkách lidské existence, které nakonec vyústilo až v konverzi ke křesťanské víře. „Před tím, než jsem poznala nadaci Lumen Christi, jsem věřící nebyla. Postupně jsem ale díky jedné věřící kamarádce víru přijala i já,“ přiznává.

Náboženská tematika není ale zcela tím jediným, co by Janu Šajnerovou v titulech, které od nadačního fondu Lumen Christi odeírám, zajímalo. „Spektrum informací, které články obsahují, je velice široké. Mé nejoblíbenější texty se týkají přírody, zvláště pokud pojednávají o ohrožených živočišných druzích,“ říká Jana Šajnerová. Jak dodává, časopisy dnes dostává na USB nosičích (flash discích) a poslech jednoho jí zabere zhruba čtrnáct dní. „Texty jsou velice kvalitně načtené, stačí jen poslouchat. Na každý nový časopis se vyloženě těším

a hned jak přijde, okamžitě se do něj pustím.“ O své zážitky se pak nejraději dělí s manželem, s nímž letos oslaví 30 let společného života. „Moc oceňuji, že mi byl vždy oporou. Na rozdíl ode mě totiž vidí, a tak o něm říkám, že jsou to takové mé oči. Dobře se spolu doplňujeme,“ svěří se Jana Šajnerová. Jménem obou manželů pak dodává: „Chtěla bych poděkovat všem, kdo pro nás tyto časopisy připravují, a vzkázat jim, že nám to moc pomáhá.“

JIŘÍ PRINZ

Životní oporou Jany Šajnerové je už 30 let její manžel. Snímky Jana Podhorská

Kontaktujte nás

Máte ve svém okolí nebo farnosti někoho, kdo by měl zájem využívat naše služby? Prosím zprostředkujte mu kontakt.

Telefon:
242 446 984

E-mail:
fond@lumenchristi.cz

Nadační fond pro nevidomé a těžce zrakově postižené

Dobré věci musíte podpořit

Klecanský farář
P. PAVEL KUNEŠ
pomáhá nevidomým
při každé příležitosti.
Před časem
pro ně dokonce načetl
svou vlastní knihu
„Poznámky starého
faráře aneb Milé
studentstvo!“. Jak na
natáčení vzpomíná?

Jak jste se vůbec k natáčení pro nevidomé dostal?

Byl jsem osloven jedním zástupcem nadačního fondu Lumen Christi s prosbou, zda by pro nevidomé nemohli načíst mou knihu *Poznámky starého faráře aneb Milé studentstvo!*. Jsou to takové krátké, dvouminutové promluvy, které jsem míval v letech 2001–2011 ke studentům pražského Arcibiskupského gymnázia, kde jsem v té době působil. Samozřejmě jsem rád souhlasil a při té příležitosti jsem se i nabídl, že bych knížku sám načetl – aby nemuseli utrácet peníze za profesionála.

P. Pavel Kuneš pro nevidomé načetl svou vlastní knihu. Snímek archiv KT

Jak takové natáčení probíhá?

V pražské Krakovské ulici je knihovna pro nevidomé s nahrávacím studiem. Tam jsme to nahrávali. Byl jsem tam dvakrát, vždycky asi tři hodiny, a musím říct, že to bylo dost náročné na hlasivky. První den mi dokonce přestal fungovat hlas, protože když čtete v jednom kuse, v uzavřeném prostoru, tak je to dost nepříjemné. Původně to mělo trvat čtyři hodiny, ale když mi po

třech hodinách odešel hlas, domluvili jsme si další termín. Pan režisér si počínal velmi ohleduplně: uvařil mi čaj, umožňoval mi pauzy, a nakonec byl prý spokojený.

Zaznamenal jste nějaké reakce od nevidomých posluchačů?

Přiznám se, že ne. Ale já moc nevidomých lidí osobně neznám. Tak snad nebyli zklamaní.

To určitě ne. Ostatně to nebyla vaše jediná knížka, kterou nadační fond Lumen Christi nechal pro nevidomé načíst...

Ano, to je pravda. Později nechali načíst ještě moji knížku *Pár kroků do křesťanství*, ale to už šlo mimo mě. Mám z toho samozřejmě radost.

Podařilo se vám, třeba i díky načítání své knihy, porozumět více světu nevidomých?

Nedávno jsem navštívil Neviditelnou výstavu v Novoměstské radnici. Tam vstupujete do jejich světa. Dají vám průvodce, upozorní vás, abyste se někde neuhodil, a jdete. V úplné tmě pochopitelně. Je to velmi zajímavé. Provádí tam řada nevidomých a i díky tomu si uvědomíte složitost světa, ve kterém žijí.

Vím, že se snažíte pomáhat nevidomým i u vás na faře.

Přibližte nám trochu tyto aktivity...

Budeme teď mít výstavu pana Fanty, což je bývalý fotograf, který asi před 20 lety oslepl. Dostal takový nápad – vyrobil reliéfy svatých pro nevidomé děti. Před několika lety jsme u nás na faře zase vyráběli hmatové knížky pro děti. Teď bychom se opět rádi do výroby hmatových knížek pustili. Dobré věci se zkrátka snažíme podporovat.

(pri)

Díky za duchovní témata

Přibližně osmi stovkám nevidomých a zrakově postižených pomáhá v současné době nadační fond Lumen Christi. Jednou z nich je i Monika Mašková z Předhradí u Skutče.

„Narodila jsem se předčasně a vinou inkubátoru jsem téměř ztratila zrak,“ svěčtuje se Monika Mašková, jíž zbytky zraku umožňují rozeznávat předměty jen na bezprostřední vzdálenost od oka.

Jak dnes vzpomíná, obtíže spojené s těžkým zrakovým postižením zakusila poprvé vážněji na speciální základní škole v Praze, kam musela dojíždět z rodné Plzně. „Od šesti let jsem přes týden musela žít bez rodičů, sama na internátu. Těžko jsem to odloučení snášela, ale musím přiznat, že jsem se na té škole spoustu užitečných věcí naučila,“ říká žena, která je

Monika Mašková se svým vodícím psem.

Snímek Jana Podhorská

dnes už sama matkou dvou školou povinných dcer. Ty jsou pro ni, tak jako pro každou matku, tím nejdůležitějším v životě. Vedle nich má ale ještě jednu lásku: „Hudba je můj život. Na konzervatoři Jana Deyla pro zrakově postižené jsem vystudovala sólový zpěv a klavír a hudbě se od té doby neustále věnuji,“ prozrazuje Moni-

ka Mašková a dodává: „Jsem členkou folkpopové skupiny Pesaspol, sama si skládám hudbu i texty. Pravidelně se také účastním různých benefičních koncertů a v neposlední řadě učím. V Přelouči a Hlinsku mám 19 hodin týdně zpěvu a klavíru,“ vypočítává své aktivity Monika Mašková, která už také stihla vydat tři cedéčka.

Vím, že Panna Maria je se mnou

Při tak náročném pracovním vytížení si Monika Mašková potřebuje najít čas také na kvalitní odpočinek. Velkou službu jí tu prokazuje nadační fond Lumen Christi vydávající zvukové časopisy pro nevidomé a zrakově postižené. „Odebírám je od devadesátých let a na každé nové číslo se vždy těším. Ráda v nich sleduji i takové rubriky, jako jsou třeba recepty na vaření. Sama podle nich pak také vařím. Milovala jsem například rubriku, která byla věnována kávě,“ přiznává s úsměvem. Jedna oblast jí přitom podle vlastních slov zajímá obzvláště intenzivně. „Miluji duchovní věci. Když přijdu do kostela, cítím tam klid a smíření. A když zpívám Ave Maria, vím, že je tam Panna Maria se mnou,“ doznává. „Chci proto poděkovat nadačnímu fondu Lumen Christi, že mi zprostředkovává duchovní četbu, k níž bych se jinak jen obtížně dostávala,“ uzavírá Monika Mašková.

JIŘÍ PRINZ

Proč pomáhám nevidomým?

Načítají zvukové knihy a časopisy pro nevidomé. Co je k tomu vede? Oslovili jsme několik „speakerů“, kteří pomáhají nadaci Lumen Christi.

Lenka Trková

Děti jsou dospělé a mají svůj život, a tak jsem si řekla, že bych mohla obnovat čas něčemu, čím bych mohla být ještě užitečná. Jsem v plném pracovním

procesu, tak jsem mohla nabídnout jen večery a víkendy, a načítání knížek pro nadační fond Lumen Christi mi poskytuje tuto možnost. Knížky s křesťanskou tematikou, které pro fond načítám, přináší i mně, praktikujícímu katolíkově, obohacení a poučení a doufám, že hlavně budou obohacem a posilou pro ty, jimž jsou určeny.

Mirka Burešová

Proč to dělám? Protože jsem dlouho byla srábek a skuhral, který měl pocit, že mu život od narození ubližuje. Nepoznala jsem otce, matka, sobecká

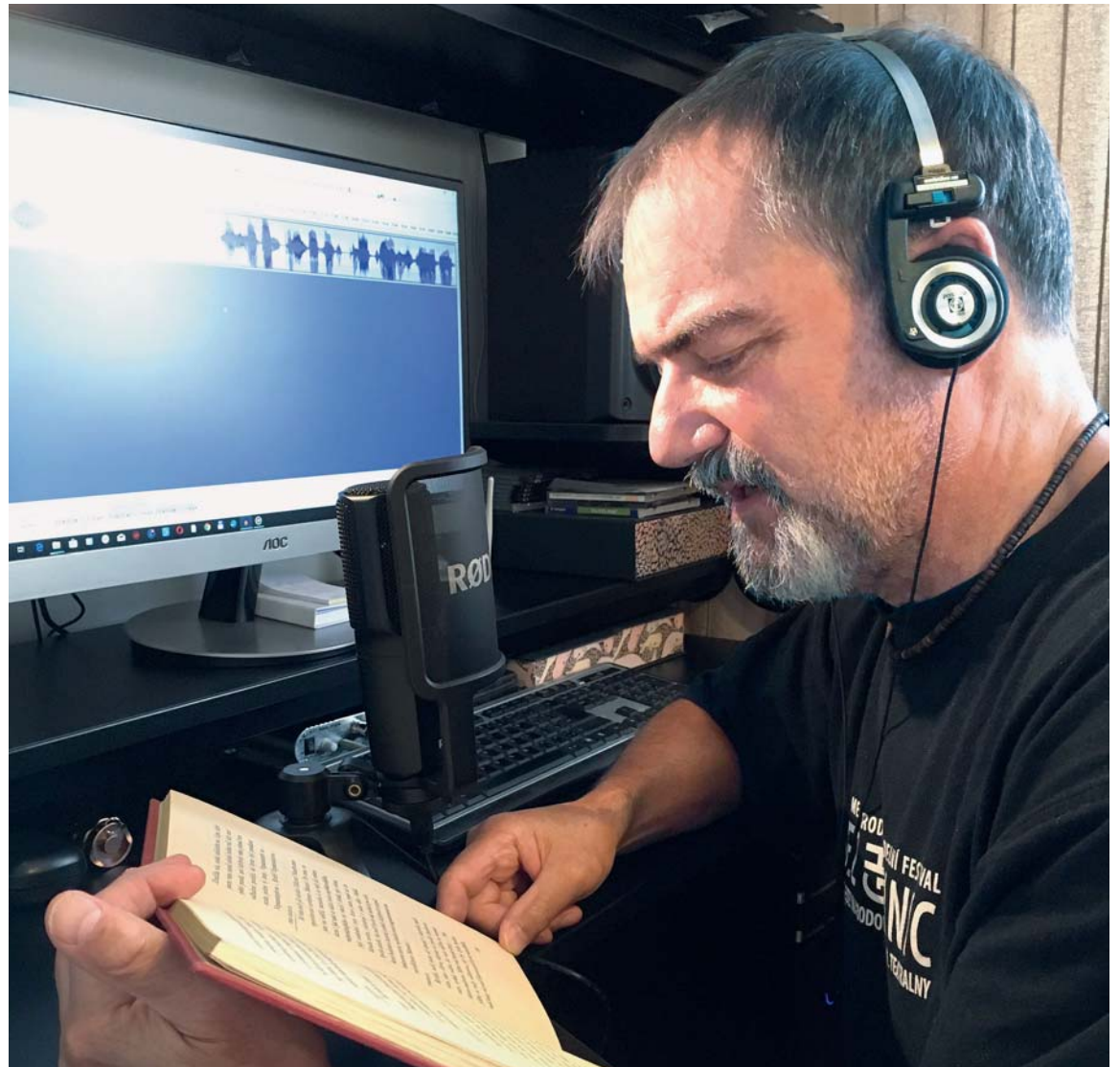
a neschopná lásky ke komukoli vyjma sebe, mě odkládala k příbuzným, kdykoli se jí naskytla šance, bila mě jak žito a sveřepě mi tvrdila, že nic neumím a jsem absolutně neschopná a k ničemu. Spoustu let jsem jí věřila a jen se třásla strachem z vlastní nemožnosti a litovala se. Bála jsem se žít. Bála jsem se být. Ale pak jsem se rozhlédla kolem sebe a viděla, že jsou lidé, k nimž byl osud ještě nevlídnější, a nevzdávají to. Perou se, bojují a žijí tak plnohodnotně, jak dokážou a jak jim jejich zdravotní nebo duševní stav dovolí. Dali mi kuráž. Sílu. Odvahu prát se s vlastními démony. S nejistotou a děs. Jsem jim za to vděčná a chci jim ten dar splatit. Tak proto.

Jana Reichenbachová

S nadačním fondem Lumen Christi jsem se setkala již před 15 lety (snad v kostele jsem četla nějaký letáček), a přišlo mi hrozně hezké, že

se někdo snaží vytvořit knihovnu pro lidi, kteří si sami tištěnou knihu nemohou přečíst. Čtení knih mě totiž velmi obohacuje, naplňuje, sytí. Ale bylo mi líto, že knihu přečtu, a pak stoj

„Moc rád čtu, a pokud to navíc může ještě někomu udělat radost, je to pro mne dobrá motivace,“ říká herec Divadla Husa na provázku a jeden ze speakerů Lumen Christi Vladimír Hauser.

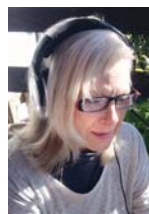
v knihovně v řadě knih a tvoří pouhou dekoraci bytu. Vždycky jsem si přála, aby si knihu mohlo přečíst více lidí a potěšit se obsahem a myšlenkami v knize tak jako já. A taky se ráda projevují hlasově, mým snem byla práce v rozhlasu...

Zkusila jsem tedy do nadačního fondu napsat, zda by nechtěli ještě někoho dalšího pro načítání knih. A přestože žiju od sídla nadačního fondu Lumen Christi daleko, v Havířově, nebránila mi tato vzdálenost v navázání spolupráce. Asi třikrát za rok mi přijde poštou v balíčku nahrávací sada a já se s vervou pustím do načítání knih. Někdy je to velké dobrodružství, když člověk musí zápolit s některými slovy, aby se nepřebreptl. Ale i to se dá opravit. Vráť se v nahrávce kousek zpět a nepodařené načtení se přemáže bezchybným provedením. Vždycky mě moc těší, když posílám balíček s načtenými knihami zase zpět, a za nějaký čas si nahrávku mohou půjčit návštěvníci této audioknihovny. Mám radost z toho, že můžu být někomu užitečná. Aspoň s takovou troškou.

Lenka Střížiková

Knihy mě vzaly na místa, o kterých jsem snila. Díky nim jsem poznala osobnosti, které jsou mi vzorem a svědomím. S každou novou knihou se podívám do duše jiného člověka. Poznávám svět okolo sebe a v sobě. Pokud mohu tento neobyčejný zážitek zprostředkovat jiným, ráda to udělám. Načítání knih mi přináší smysluplné trávení večerů. Mám možnost poznat novou, neznámou knihu a zároveň ji předat někomu dalšímu.

Barbora Pokorná

Těší mě, že můžu využít své záliby ve čtení a svých dovedností a zkušeností k tomu, abych potěšila někoho dalšího, že jsem nucena o tom, co čtu, daleko více uvažovat, než když si knížku

jen tak „zhltnu“ pro sebe, že se vracím ke svým oblíbeným knihám a poznávám nové, o kterých bych třeba neměla tušení, že vůbec existují, že i jako důchodkyně mohu být prospěšná dále než ve svém bezprostředním okolí.

ANTONÍN VRZAL

Naši spolupracovníci ve farnostech

V řadě farností máme spolupracovníky, kteří informují případné zájemce o službách, které těžce zrakově handicapovaným nabízíme, a kteří se v adventu starají o to, aby v jejich kostele ležely na viditelném místě naše letáky. Ve většině farností ale takovouto pomoc bohužel nemáme. Kdo by se chtěl tímto způsobem zapojit do naší činnosti, může se ozvat e-mailem na adresu fond@lumenchristi.cz.

Galerie, která pomáhá nevidomým

Podpořit nevidomé a získat přitom originální umělecké dílo mohou návštěvníci internetové dobročinné galerie Lumen Christi. Navštívit ji lze na internetové adrese lumenchristi.cz/galerie.

V dobročinné internetové galerii lze najít více než sedmdesát grafik (takzvaných giclée) Davida Wojkowicze s abstraktními motivy ilustrujícími biblické texty. V galerii si nelze nic koupit, ale dárci, kteří nadačnímu fondu Lumen Christi přispějí částkou alespoň 500 Kč, si zde mohou vybrat grafiku, kterou jim pak David Wojkowicz věnuje. Velikost grafik je 30×30 cm a edice jsou limitovány 100 výtisky. Ti, kdo fondu Lumen Christi přispějí částkou 1 500 Kč nebo více, si mohou zvolit i limitovanou edici 50 tisků o velikosti 40×40 cm. Všechny tisky jsou podepsané a číslované a ke každému je přiložen certifikát pravosti obsahující mimo jiné odkaz na biblický text, kterým bylo dílo inspirováno.

„Galerie je zatím jen virtuální, pořádáme ale i benefiční výstavy spojené s prezentací katolické zvukové knihovny pro nevidomé. Jsme rádi za každou nabídku na zorganizování výstavy ve vhodných prostorách kdekoli v ČR. A samozřejmě uvítáme i další výtvarníky, kteří by byli ochotni odměnit naše dárci svými díly,“ říká Antonín Vrzal z nadačního fondu Lumen Christi.

(pri)

Benefiční výstava v kapli kostela Panny Marie Královny míru v Praze na Lhotce v únoru letošního roku.

Co to je giclée?

Termín *giclée* se užívá pro vysoce kvalitní umělecké tisky na matný papír archivní kvality, obvykle tištěné přímo výtvarníkem nebo v jeho přítomnosti. David Wojkowicz své limitované série ve velikosti 30×30

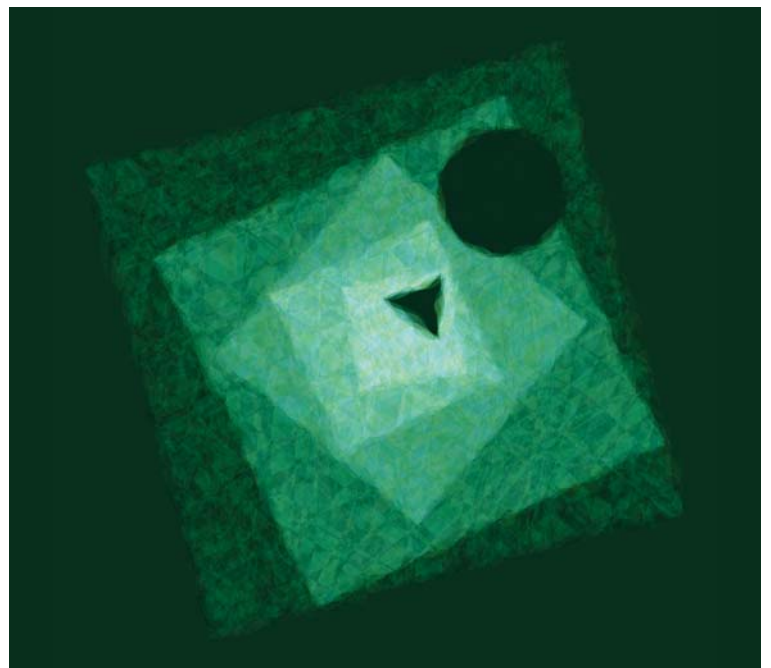
a 40×40 cm tiskne originálními pigmentovými inkousty na matný archivní papír ze stoprocentní bavlny o váze 230 gsm. Kombinace tohoto papíru a inkoustu by měla zajistit barevnou stálost na déle než 100 let.

David Wojkowicz

David Wojkowicz své obrazy vytváří vlastní unikátní metodou, která spolu s důsledně čtvercovým formátem, jednolitým barevným pozadím a specifickou abstraktní kompozicí činí jeho díla snadno rozeznatelnými od děl jiných výtvarníků. Výsledný obraz pak vzniká počítačovou

kombinací sedmi nebo více dílčích, více nebo méně podobných obrazů. Každé dílo je vydáno ve třech limitovaných sériích o velikosti 60×60 (v dobročinné galerii není k dispozici), 40×40 a 30×30 centimetrů.

Jméno David Wojkowicz je uměleckým pseudonymem.

Logos – „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha.“ (Jan 1,1-2)

Pod ochranou svaté Cecílie

Soubor Musica pro Sancta Cecilia se věnuje interpretaci staré hudby.

Snímek archiv souboru

Vokálně-instrumentální soubor Musica pro Sancta Cecilia je s nadačním fondem Lumen Christi provázán historicky i personálně. Jeho zakládajícím členem, stejně jako zakladatelem katolické zvukové knihovny, je Jiří Červený. Dodnes můžeme mezi hudebníky souboru najít jak členy správní rady Lumen Christi, tak i klienty zvukové knihovny.

Soubor vznikl v adventu 1991 na půdě tehdejší Konzervatoře pro mládež s vadami zraku na Maltézském náměstí v Praze a od počátku se s důvěrou svěřil pod ochranu patronky hudebníků, sv. Cecílie, jejíž jméno o tři roky později převzal do svého názvu. Záhy také získal cennou pomoc a podporu od P. Aleše Opatrného, který tehdy pů-

sobil pár kroků od konzervatoře v kostele Panny Marie pod řetězem a vedl tam mimo jiné setkávání zrakově postižených studentů této školy. V pozdějších letech pak dával prostor koncertům souboru v kostele sv. Vojtěcha v budově Katolické teologické fakulty UK. Byla to moc hezká doba a pamětníci na ni dodnes rádi vzpomínají.

Musica pro Sancta Cecilia se věnuje poučené interpretaci staré hudby za pomoci replik historických nástrojů, které během let získala. Od svého zrodu má zvláštní vztah k dílu českého barokního skladatele a člena Tovaryšstva Ježíšova Adama Václava Michny z Otradovic, v repertoáru souboru ale nalezneme skladby i dalších autorů období gotiky, renesance a baroka, zejména pak Alessandra Orologia, Melchiora Francka, Tomasa Luise de Victorie, Diega Ortize, Karla Václava Holana Rovenského, J. S. Bacha, Georga Friedricha Händela, Claudia Monteverdiho, Archangella Corellioho, Antonia Vivaldiho a řady dalších. Během téměř sedmadvaceti let své existence soubor nahrál a vydal šest CD.

Soubor vystupuje převážně v menších kostelích a komorních sálech, kde stará hudba nachází nejvhodnější duchovní dimenzi. Má za

sebou mnoho desítek koncertů v Čechách a na Moravě, například v barokním divadle a děkanském kostele v Litomyšli, v katedrále a v dominikánském i františkánském klášteře v Olomouci, v salesiánském kostele ve Zlíně, v jezuitském sále hotelu Růže v Českém Krumlově, na dobříšském zámku, v kostele v Železně Rudě a v řadě pražských kostelů.

Do dnešní doby se v souboru na kratší nebo delší dobu vystřídalo přes 30 hudebníků, jádro členů ale vždy tvořili absolventi výše zmíněné Konzervatoře pro mládež s vadami zraku. Musica pro Sancta Cecilia tak dnes může mimo jiné posloužit jako ukázka inkluze zrakově handicapovaných hudebníků s jejich dobře vidícími kolegy.

Více o minulosti i současnosti souboru a o možnostech uspořádat koncert najdete na www.sancta-cecilia.cz.

ANTONÍN VRZAL

Poslední CD souboru Musica pro Sancta Cecilia.

Musica pro Sancta Cecilia

Musica pro Sancta Cecilia je vokálně-instrumentální soubor, který se zaměřuje především na interpretaci hudby z období gotiky, renesance a baroka. Mezi členy souboru jsou jak hudebníci, kteří z důvodu zrakového handicapu hrají z paměti a pracují s braillovým textem a braillovým notopisem, případně s upraveným černotiskovým zápisem, tak i jejich kolegové bez vážného zrakového handicapu.

Vybrané historické názvy Deylovy konzervatoře

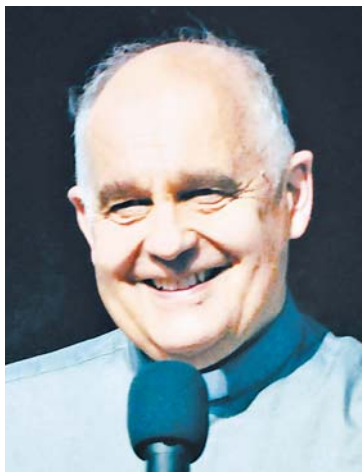
- 1910 Deylova výchovna slepých
- 1948 Městský hudební ústav Prahy – pobočka pro nevidomé v Praze
- 1976 Konzervatoř pro zrakově postiženou mládež a odborná ladičská škola pro zrakově postiženou mládež
- 1982 Konzervatoř pro mládež s vadami zraku a odborná ladičská škola pro mládež s vadami zraku
- 1989 Konzervatoř a ladičská škola Jana Deyla
- 2017 Konzervatoř a střední škola Jana Deyla, příspěvková organizace

Nadační fond Lumen Christi a jeho katolická zvuková knihovna

Pomoc nevidomým je hlavním posláním nadačního fondu Lumen Christi. Díky zvukové knihovně, kterou nadační fond už tři desítky let buduje, mohou získávat duchovní podněty a informace, k nimž by se jinak jen obtížně dostávali. O aktivitách nadačního fondu Lumen Christi i konkrétních příkladech pomoci, kterou poskytuje, pojednává tato příloha. Co vše v ní lze nalézt?

Je to vzpomínka téměř prehistorická

Na úplné počátky katolické zvukové knihovny pro nevidomé vzpomíná Mons. Aleš Opatrný na str. 9.

Proč pomáhají nevidomým?

Načítají zvukové knihy pro nevidomé. Co je k tomu vede? Odpovědi několika speakerů, kteří pomáhají fondu Lumen Christi, si přečtete na str. 13.

Četba, která přivádí k Bohu

Nevidomou Janu Šajnerovou před lety přivedly nahrávky zvukové knihovny fondu Lumen Christi až ke konverzi. Jak k tomu došlo, najdete na str. 11.

Dobré věci musíte podpořit

Rozhovor s P. Pavlem Kunešem je na str. 12.

Díky za duchovní témata

Jednou z nevidomých, kterým pomáhá nadační fond Lumen Christi, je Monika Mašková z Předhradí u Skutče. Její příběh najdete na str. 13.

Galerie, která pomáhá

O abstraktních biblických ilustracích Davida Wojkowicze a o tom, jak funguje dobročinná galerie Lumen Christi, se dočtete na str. 14.

Pod ochranou svaté Cecílie

Musica Pro Sancta Cecilia je soubor skládající se z hudebníků, kteří z důvodu zrakového handicapu hrají z paměti a pracují s braillským textem a notopisem, i jejich kolegů bez vážného postižení zraku. Více na str. 15.

Pomozte, prosím, nevidomým

Příspěvek na zvukovou knihovnu můžete složenkou z letáku nebo bankovním převodem na účet číslo

265 818 414 / 0300

Dar našemu nadačnímu fondu si na základě zaslání potvrzení můžete odečíst od základu daně z příjmu (za zaměstnance to ob-

vykle udělá mzdová účtárna). Pokud svůj dar posíláte bankovním převodem a chcete obdržet potvrzení, vyplňte prosím při platbě do poznámky pro příjemce svoji adresu nebo si potvrzení vyžádejte na našich webových stránkách. Potvrzení darů přijatých do konce listopadu budeme odesílat v prosinci. Všem dárcům Pán Bůh zaplatí!

Lumen Christi, nadační fond pro nevidomé a těžce zrakově postižené

Čs. armády 1705, Box 57
253 01 Hostovice

www.lumenchristi.cz
fond@lumenchristi.cz
Tel.: 242 446 984